

„Dievas nusizemino“

Ir Betliejuje gimsta mūsų
Dievas – Jėzus Kristus! Užėjoje
nėra vietos: Jis gimsta
tvartelyje. Jo motina suvysto Jį
vystyklais ir paguldo ėdžiose
(Lk 2,7). Šaltis. Neturtas...

gruodžio 24 d.

Aš esu mažas Juozapo tarnas. Koks
geras Juozapas! Jis elgiasi su manim
kaip tėvas su sūnum. Net leidžia imti
Kūdikį į rankas ir valandų valandas
sakyti Jam meilūs ir ugningus
žodžius! Ir aš Jį bučiuoju – bučiuok ir
tu! – supu, giedu Jam ir vadinu

Karaliumi, Meile, savo Dievu, savo Vieninteliu, savo Viskuo!.. Koks gražus Kūdikis... ir kokia trumpa Rožinio paslaptis! (Šventasis Rožinis, džiaugsmingosios paslaptys, 3)

Motinos iščiose jis praleido devynis mėnesius. Jis žinojo apie savo absoliutų reikalingumą žmonijai. Jis norėjo kuo greičiau ateiti į pasaulį ir išgelbėti visas sielas, tačiau padarė tai savo laiku. Jis gimė kaip ir bet kuris kitas vaikas. Nuo pradėjimo iki gimimo niekas iš pašalinių, išskyrus šventąjį Juozapą ir šventąją Elžbietą, net neįsivaizdavo tos stebuklingos tiesos, kad pas žmones ruošiasi apsigyventi Dievas.

Kalėdos – tai didis paprastumas. Mūsų Viešpats ateina be fanfarų, niekieno nepastebėtas. Tik Marija ir Juozapas dalyvauja šiame dieviškajame įvykyje. Paskui apie jį iš angelų sužino ir piemenys. Dar vėliau – išminčiai iš Rytų. Šitaip buvo

patvirtintas šis transcendentinis įvykis, jungiantis dangų ir žemę, Dievą ir žmogų.

Kaip gali mūsų širdys taip sukietėti, taip apsibrasti su šiomis Evangelijos scenomis? Dievas nusižemino, kad galėtume prisiartinti prie Jo, kad galėtume atiduoti savo meilę mainais į Jo meilę, kad laisva valia nusilenktume ne vien prieš Jo galybę, bet ir prieš Jo nuolankumo stebuklą.

Štai didybė šio Vaiko, kuris yra Dievas! Jo Tėvas yra Dievas, sukūręs dangų ir žemę, o Jis édžiose, *quia non erat eis locus in diversorio*, nes niekur nebuvo kitos vietos žemėje visos kūrinijos Viešpačiui. (Kristus eina pro šalį, 18)

lt-lt/dailytext/dievas-nusizemino/
(2026-03-22)